

РЕШЕНИЕ

№ 2143

гр. София, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Мария Стоева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1162** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДВР, депозирана чрез процесуалния представител юрисконсулт Х. Х., против Решение от 19.07.2022 г., постановено по АН дело №2746/2021 г. по описа на СРС, НО, 101-ви състав, с което е отменен Електронен фиш за налагане на глоба Серия К №2659940 на СДВР, издаден на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП. Със същия на И. П. Ж.-Р. е било наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. Според касатора решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Твърди се, че неправилно СРС е приел, че в хода на съдебното производство не е установено, че именно наказаното лице е било ползвател на МПС, с което е извършено нарушението. Събраните в хода на процеса доказателства установяват, че същият е издаден на лицето на основание подадена от собственика декларация по чл.189, ал.5 ЗДвП, въз основа на която ЕФНГ е издаден именно на лицето посочено в същата, което е отразено като ползвател на МПС. Предвид това се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което ЕФНГ да бъде потвърден. Подробни съображения са изложени и в представени писмени бележки. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът И. П. Ж.-Р. не е изразила становище по касационната жалба.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна, като счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е бил Електронен фиш за налагане на глоба Серия К №2659940 на СДВР, издаден на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП. Със същия на И. П. Ж.-Р. е било наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП.

Въз основа на събраните във въззивното производство доказателства СРС е приел за установена следната фактическа обстановка: На Р. А. Р. бил издаден ЕФ Серия К № 2332685 в качеството му на собственик, на когото е регистрирано посоченото МПС, за това, че на 29.07.2018 г. в 16:19 часа в [населено място], на описано място управлявал лек автомобил „Ш.“ модел „Ф.“ с рег. С., като се движел със скорост от 73 км/ч., при ограничение на скоростта 50 км./ч. за населено място. Скоростта на МПС била измерена с описано автоматизирано техническо средство. Срещу така издадения ЕФ Р. подал декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП на 21.03.2019 г., в която посочил, че в качеството си на собственик на превозно средство – марка „Ш.“, модел „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , във връзка със съставен ЕФ № 2332685 за нарушение, извършено на дата 29.07.2018 г., на посочената дата 29.07.2018 г. в 16:15 часа, след като се убедил, че е правоспособен водач, законно пребиваващ на територията на Р. България, е предоставил горепосоченото превозно средство на И. П. Ж.-Р.. Същият посочил, че на датата на извършване на нарушението превозно средство с рег. [рег.номер на МПС] е било в нейно владение, като му е върнато в 16:00 часа на 15.08.2019 г. В тази връзка издадения срещу него ЕФ Серия К № 2332685 бил анулиран и на 09.04.2019 г. и бил съставен процесния ЕФ Серия К № 2659940.

За да отмени обжалвания пред него ЕФНГ СРС е приел че при издаването му са допуснати съществени нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателката, както и че не е безспорно установено, че на посочената дата именно тя е управлявала МПС с рег. [рег.номер на МПС] . До този извод е стигнал предвид разминаването в регистрационния номер на МПС в декларацията на собственика, въз основа на която именно на нея като ползвател е издаден ЕФНГ и в самия ЕФНГ.

Настоящият касационен състав счита, че крайният извод на СРС за отмяна на обжалваното НП е правилен поради изтекла междуременно абсолютна погасителна давност, представляваща пречка за реализиране на административнонаказателна отговорност. И. на давността при налагане на административно наказание, макар да не е изрично уреден в ЗАНН, не може да бъде изключен в административнонаказателното производство по аргумент от разпоредбата на чл.11 ЗАНН. В този смисъл е и ТП №1/27.02.2015 г. на ВКС и ВАС. Разпоредбата на чл.11

ЗАНН препраща към погасяването на наказателно преследване по давност в НК. Предвид това приложими са правилата, визирани в чл.81, ал.3 НК, вр.чл.80 ал.1 т.5 НК. При тази правна уредба, за да се приеме, че административнонаказателното преследване е погасено по давност следва да е изтекъл срок, надвишаващ с 5 предвидения в чл.80, ал.1, т.5 НК тригодишен срок, т.е. от извършване на нарушението следва да са изтекли 4 години и 6 месеца. В случая датата на извършване на нарушението, посочена в ЕФНГ, е 29.07.2018 г. Срокът на абсолютната погасителна давност, считано от датата на извършване на нарушението, е изтекъл на 29.01.2023 г.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал.1, т.5 НК съдът намира, че доколкото правомощието на държавата да възбуди административнонаказателен процес срещу деца и да му наложи административно наказание е погасено, при което са налице предпоставки за отмяна на ЕФНГ, то постановеното от СРС решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.07.2022 г., постановено по АН дело №2746/2021 г. по описа на СРС, НО, 101-ви състав, с което е отменен Електронен фиш за налагане на глоба Серия К №2659940 на СДВР, издаден на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.